

Vəhdət carçısı

**Dünyaya gəlişindən şəhidliyə
qədər**

Dünyaya göz açması və şəxsiyyətinin xüsusiyyətləri

Hacı Qasim Süleymani 1956-cı ildə, İranın Kirman vilayətinin Qənat Məlik kəndində, sadə həyat tərzini sürən müsəlman və dindar bir ailədə dünyaya göz açmışdır.

Aldığı dini tərbiyə və münasib ailə mühiti, onun diktatura əleyhinə, inqilabi ruhda böyüməsinə və şah rejiminə qarşı mübarizə aparan inqilabçıların sıralarında yer alaraq, fəaliyyət göstərməsinə səbəb oldu.

İran islam inqilabının qələbəindən sonra, cihad aşiqi və inqilabi ruha malik bir insan kimi, İnqilab Keşikçiləri Qvardiyasının üzvü oldu. Müqəddəs

Müdafə dövründə misilsiz parlaqlıq və görünməmiş şücaətlə həm cinayətkar qruplar və narkotik maddələrin qaçaqmalçıları ilə mübarizə aparan bir insan kimi, həm də İslam Müqaviməti cəbhəsinin komandiri kimi özünə və islam dünyasına sonsuz iftixar gətirdi.

Aldığı dini tərbiyə və ilahi əməllərin yerinə yetirilməsində göstərdiyi təlaş, onun bir sıra parlaq insani cəhətlərə və xüsusiyyətlərə yiyələnməsinə səbəb olmuşdu. Bu cəhətdən, onun Allaha təvəkkülünü, İlahi əməllərə razı və təslim olmasını, xalqa xidmət və cihad ruhiyyəsini, dünyapərəstlikdən uzaq olmasını, müdrikliyini, zəkasını, yüksək insani əxlaq və humanizm prinsiplərinə arxalanaraq, fəaliyyət göstərməsini və bu kimi digər xüsusiyyətləri misal çəkmək olar.

O, qətiyyətlə riyakarlıq və ikiüzlülükdən çəkinər və olduğu kimi görünərdi.

Onun pak və imanlı siması, daxili saflığı və sədaqətindən xəbər verirdi.

O, müqəddəs “سيماهم في وجوههم من اثر السجود¹” ayəsinin bariz nümunəsi idi. İxlas yolunda sabitqədəm olduğundan, heç vaxt özünü göz önünə çəkməyə can atmazdı, daxili aləmi o qədər

¹ Onların nişanəsi çöhrələrindəki səcdə əlamətidir. (Fəth-29)

zəngin idi ki, zərrə qədər özünü nümayiş etdirmək istəyindən belə azad idi. Su kimi pak və güzgü kimi şəffaf idi. O, vacib dini əməlləri yerinə yetirməklə yanaşı, müstəhəb əməllərə də xüsusi diqqət yetirirdi. Quran ayələrini oxumaq və dua etmək üçün ələ düşən hər fürsətdən bəhrələnirdi. Gecə ibadəti və gecə namazına çox inanclı idi. Gecənin bir aləmində onun hönkür-hönkür ağlaması səsləri və etdiyi dualar çox aydın şəkildə bir əhli-ürfan obrazını göz önündə canlandırırdı. Düzdür, əhli-ürfan və dəliqanlılıq iki fərqli davranış növüdür, amma ürfanı həqiqətə çatdıran yol şəriətdən keçərsə, dəliqanlılıq da Allah yolunda cihadə dönərsə, bu iki xüsusiyyət çox rahat bir canda cəmləşə bilər.

Onun qərarları ölçülüb-biçilmiş və düşünülmüş idi, hadisələri anlayışla izləyərdi, analitik beyin quruluşuna malik idi. Diqqətlə dinləyir, düzgün dərk edib qiymətləndirir, yerində və dəqiq qərar qəbul edərək, yalnız bu halda işə başlayardı. Müxtəlif problemlərin həlli üçün özünəməxsus üsulları və yanaşma tərzə vardı. Başqaları ilə məsləhətləşərdi. İşin hamılıqla görülməsinin düzgünlüyünə inanırdı və belə də edərdi. Məsuliyyətli olmaqla yanaşı, gördüyü işin nəticəsinə də əhəmiyyət verir və uğurla bitməsi üçün çalışırdı.

Minimal rahatlıq əhatəsində sadə həyat sürürdü. O, qanuni yolla daha çox rifah əldə edə bilərdi, amma buna can atmırdı. Cah-calaldan uzaq, təşrifatdan bezar idi. Çox rahat müxtəlif yığıncaqlarda iştirak edərdi. Təvazökarlıq anlamı onun həyat tərzinə çevrilmişdi. Nurani və mehriban vücudunda təkəbbür və xudpəsəndlikdən heç bir əsər-əlamət yox idi.

O, xalqını sevirdi və bu səbəbdən xalq da ona aşıq idi. Yetimlər üçün mehriban ata, dərdlilər üçün əlac mənbəyi, kasıb və məhrumların pənahgahı idi və özünü xalqı qarşısında borclu bilirdi.

O, müxtəlif yaş qruplarından olan insanlara, o cümlədən, orta yaşlılara və ixtiyar qocalara ehtiramla yanaşaraq, onların hörmətini saxlayardı. Amma cavanları xüsusi bir məhəbbətlə sevirdi. O, cavanları islam dünyasının ən qiymətli və əvəzolunmaz sərvəti hesab edirdi. Onlardan bir çoxları ilə dərin dostluq münasibətləri qura bilmişdi. Gənclik coşqusu aşib-daşan cavanları görəndə, ürəkdən sevinir və onların irəliləməsi üçün əlindən gələni əsirgəmirdi. Vüqarlı olmaqla yanaşı, sakit və mətanətli idi. Ürəyindəki o hüsur daima Allahı xatırlamasından irəli gəlirdi. Həmişə özünü Pərvərdigarın hüsurunda dayanmış kimi hiss edərdi. Qətiyyətli olsa da, heç kimlə dikbaşlıq etməzdi. Şəxsiyyətinin ağırlıq mərkəzi daxilində

yerləşirdi, xaricində yox. Bu səbəbdən, xarici dəyişikliklər onun daxili sabitliyinin pozulması və tərəddüdə düşər olması ilə nəticələnmezdi. Ədəbli, vüqarlı, soyuqqanlı və mətanətli olduğu qədər xoşsima və xoşxasiyyət bir insanın bariz nümunəsi idi. Ürəyəyatan və şirin təbəssümü çöhrəsinin cazibədarlığını ikiqat artırardı. Öz gözəl əxlaqi xüsusiyyətlərinin maqnetizmi sayəsində sayısız həddə insanın qəlbini fəth edə bilmişdi. Sevimli idi. Düşmən qarşısında qətiyyət göstərərək, qəlblərini təlatümə saldığı qədər, adi insanların qarşısında təvazökar və başısağrı görünürdü. O, “Fəth” surəsinin 29-cu ayəsinin bariz nümunəsi idi. Buyurulduğu kimi:

محمد رسول الله والذين معه اشدا على الكفار رحما بينهم¹

Şeir, ədəbiyyat və incəsənət pərəstişkarı idi. Yaxşı filmlərə tamaşa edər və insanın ən yüksək xüsusiyyətlərini lentə almağı bacaran kinorejissorları alqışlayardı.

Mütaliə onun gündəlik həyatının bir hissəsi idi. Sənədlərin mütaliəsindən əlavə, ibrətamiz həyat

¹ Məhəmməd Allahın rəsuludur. Onunla olanlar kafirlərlə sərt, öz aralarında mehribandırlar. (Fəth-29)

hekayələri haqda roman və povestlər də oxumağı xoşlayırdı.

Xüsusilə, çox böyük həsrət və coşqu hissi ilə şəhidlərin həyatından bəhs edən əsərləri oxuyur və daha çox təsirləndiyi hissədə, kitabın kənarında qeydlər edərdi. Oxuduğu kitablarda etdiyi şərhlər də özü-özlüyündə çox maraqlıdır.

O, istiqanlı bir insan idi və ailəsini çox sevirdi. Beş övlad atası idi, iki oğul və üç qız. Valideynlərinə bəslədiyi hörmət və ehtiram hissi indi artıq dillər əzbəridir. Həyat yoldaşı və övladlarına olan məhəbbəti onun ailə ocağını sevinc dolu bir məkana çevirmişdi. Məsuliyyətlərinin ağırlığı, işlərinin çoxluğu və professional çətinliklərinin olması, heç vaxt ailəsinə qarşı hər hansı bir diqqətsizliyə yol verməsinə, ya da onlara imkan daxilində vaxt ayırmaqdan çəkinməsinə bais olmadı. Qohumlara baş çəkməyi heç vaxt unutmazdı. Bir insanın, bütün qabiliyyətini, istedadını və zəhnini məşğul edən belə bir təhlükəli və ciddi peşəyə sahib olması ilə yanaşı, ailəsinə, qohumlarına, dostlarına və tanışlarına vaxt ayıra bilməsi doğrudan da təqdirə layiqdir.

Məzlumların himayədarı və bəşəriyyətin qoruyucusu

Şəhid Süleymani islam təlimlərinə istinad edərək, dünyanın bütün məzlumlarını zalımların qarşısında müdafiə edirdi. Sionist rejiminin ordusu günahsız, məzlum və köməksiz qalmış Fələstin xalqına hücum edərək, onları yurduvularından didərgin salıb, ev-eşiklərini viran qoyub, qadın və uşaqları yaralayıb, şəhid edib, ya da əsir götürdüyü zaman, hacı Qasimin şücaətli müdaxiləsi və köməyi sionistlərin uzanmış əlini kəsdi. Vəziyyət o həddə çatıb ki, bu günlərdə Fələstində ciddi əks-hücum bazası yaranıb və

Fələstin müsəlmanlarına qarşı törədilən hər bir təxribat İsrailə çox baha başa gəlir.

Sionistlər Livana hücum edərək, günahsız qadınları və uşaqları qanlarına qəltan edib, canlarına, mallarına və namuslarına göz dikən zaman, məhz hacı Qasimlə silahdaşları Livan xalqını müdafiə etdi. Onlar sionistlərə elə bir dərs verdilər ki, bir daha bu çirkin əməllərini təkrar etməyə cürət etməsənlər.

Hacı Qasimin Amerikanın gözdən uzaq guşəsi olan, latın Amerikasında göstərdiyi fəaliyyət, bölgədəki xalqların ABŞ müstəmləkəçiliyi ilə mübarizə aparmaq ümidini yenidən canlandırdı.

Hacı Qasim inanırdı ki, insanlar istənilən halda, Allah yolunda, tam sədaqətlə, öz bacardıqları həddə təlaş etsələr, Allah-təala da onların üzünə zəfər qapılarını açar.

Bu isə “ان تتصر الله ينصركم¹” ayəsinin əməldə təfsiridir.

Hacı Qasimin bəşəriyyətə olan sevgi və məhəbbəti, bu uca şəhidin adının və xatirəsinin dünyanın müxtəlif ölkələrində yaşayan məzlum insanların ürəyində geniş yer tutmasına bais oldu.

¹ Əgər Allaha yardım göstərsəniz, Allah da sizə yardım edər və addımlarınızı möhkəmləndirər. (Mühəmməd-7)

Vəhdət carçısı

Şəhid Süleymani Fələstinin dünya müsəlmanlarının birlik mərkəzi olduğuna inanırdı. Amerika ilə İsrail isə bu birliyi pozmağa çalışırlar. Hacı Qasim Fələstin xalqına və xüsusilə cavanlara kömək etməklə, müsəlmanların vəhdət mərkəzini möhkəmləndirərək, islam dünyasında bu vəhdəti icad edə bilən sahələri genişləndirə bildi. Fələstin müdafiə edən hər kəs, şübhəsiz ki, vəhdət carçısı olacaqdır. Fələstin liderləri və ümumiyyətlə bütün mücahidlərin fikrincə, hacı Qasim Fələstinin ən böyük himayədarı idi.

Şəhid Süleymanın nəzərinə görə, əsl vəhdət, islamın əsas prinsip və dəyərləri əsasında,

ələlxüsus müsəlmanların ümumi düşmənləri ilə mübarizəsindən yaranır.

Hacı Qasim hər yerdə, açıq-aydın şəkildə, müxtəlif cəhətlərdən, o cümlədən, siyasi, hərbi, təhlükəsizlik, mədəni və iqtisadi cəhətdən Fələstini və bu diyarın qeyrətli xalqını müdafiə etmişdir.

Hacı Qasim Süleymaninin Fələstin üçün nəzərdə tutduğu əsas ideya, islam cəmiyyətinin məzhəb, irq və xalqlar arasındakı fərqlərə varmadan, bir araya gəlməsidir.

Müxtəlif dinlərə, məzhəblərə, irqlərə və etnik qruplara aid olan insanların islam və insanpərvərlik dəyərləri ətrafında birləşməsi fikri, həmişə hacı Qasimin diqqət mərkəzində olub.

HƏMAS-ın siyasi ofisinin rəhbəri, Fələstin liderlərindən biri olan İsmayıl Həniyə hacı Qasimi əməldə nümayiş olunan vəhdətin carçısı hesab edərək, ona Qüds şəhidi adını vermişdir. Bu, birmənalı olaraq, şəhid Süleymaninin islam vəhdəti yolunun şəhidi olması deməkdir.

Qorxu və terrorla mübarizə aparan şəxs

Hacı Qasim bütün dünyada terrorçulara qarşı mübarizə aparan müsəlman və mücahid bir şəxs kimi tanınır.

Mahatma Qandi xalqına ingilis müstəmləkəçiləri ilə mübarizədə rəhbərlik etdiyi kimi, hacı Qasim da bölgədəki müsəlman gənclərini Amerika başda olmaqla, dünya istismarçılarına qarşı mübarizəyə qaldırdı.

Çeqevarra latın Amerikasını bölgəsində dünya imperializminin şirin yuxusuna haram qatdığı kimi, şəhid Süleymani də böyük bir məntəqə olan

qərbi Asiyada, Amerika və onun şər koalisiyasını diz üstə çökdürdü.

Nelson Mandela irqçiliyin aradan getməsi, Malkolm İks isə ədalətli hökumət sisteminin qurulması üçün öz ölkələrində mübarizəyə qalxdıqları kimi, hacı Qasim da zülm və irqçiliyə qarşı mübarizənin bayraqdarı olaraq, dünyada ədalətin bərqərar olunması üçün canından keçdi.

Dünyanın hər hansı nöqtəsindən məzlumun kömək harayı gəlirdisə, hacı Qasim İslamın böyük Peyğəmbəri həzrət Məhəmmədə (s) istinad edərək, onun köməyinə tələsərdi.

Hesablamalara əsasən, 2011-ci ildən 2020-ci ilə qədər, yer kürəsinin müxtəlif məkanlarında iki milyona yaxın günahsız insan Amerika və onun əlaltıları tərəfindən qətlə yetirilib.

Mütəxəssislərin rəyinə görə, əgər hacı Qasim Süleymani Amerikanın təşkil edib yönəltdiyi təkfiri qrupların qarşısını almasaydı, on milyondan artıq günahsız insanın qanı töküləcəkdə. Hacı Qasimin bölgədə olması bu böyük insani faciənin qarşısını aldı.

İtaətkar deyil, sülhsevər olan

Dostlarının və düşmənlərinin şahidliyinə əsasən, hacı Qasim Süleymani islam dünyasında sülh və dostluq yaratmaq üçün çox təlaş etmişdi.

Onun iştirak etdiyi mübarizə və müharibələr yalnız və yalnız müdafiə xarakteri daşıyırdı. O, həmişə müsəlmanlara qarşı hücumun, onların qarət edilməsinin və öldürülməsinin əleyhinə idi.

Əgər sülhün əsl mənası və son hədəfi günahsız camaatın qətləminin qarşısının alınmasıdırsa, hacı Qasim yaxın Şərqdə milyonlarla günahsız insanın canını xilas edə bilmişdi.

General Süleymanın regional və global təsir qüvvəsi yalnız komandirlik istedadı və atdığı

addımlardan qaynaqlamırdı, yox. Lazım olan yerdə o, bacarıqlı və görkəmli bir diplomat kimi də çıxış edə bilirdi.

Çəkiciliyi və cazibədarlığı bir tərəfdən, diplomatik masada danışıqların aparılması incəliyinə bələd olması isə digər tərəfdən onu bu sahədə böyük nüfuz sahibi etmişdi. Bu xüsusiyyət, onun hərbi komandirlik bacarığının tamamlayıcı nöqtəsi idi. O, bu qüdrətindən və özünəməxsus istedadından istifadə edərək, dünyadakı məzlumların ehtiyac anında onları müdafiə edə bilirdi.

Hacı Qasimin işğalgərlik əleyhinə olan sülhməramlı addımlarından ən aydın nəzərə çarpanları bunlardır:

- ABŞ tərəfindən İraq müsəlmanlarının öldürülməsinin və xalqa məxsus neftin talan olunmasının qarşısının alınması

- ABŞ-ın Suriyadakı sabitliyin pozulması planlarının alt-üst edilməsi

- Sionist rejiminin “Nildən Fərata qədər” adlanan şirin xülyasının aradan getməsi

- Məzlum Əfqanıstan xalqının qətləminin qarşısının alınması

- Müsəlman və qeyri-müsəlman gənclərini Amerika ilə mübarizənin uğurla bitəcəyinə inandırması

-Suriya böhranının bir hissəsinin müharibəsiz və qan tökülmədən, danışıqlar və razılaşma yolu ilə həll edilməsi

-Müharibələrdə müsəlmanların öldürülməsinə qarşı olduğunun davamlı surətdə vurğulanması (Dəfələrlə söyləmişdi ki, bu fitnə şəraitində, bacardığınız qədər müsəlman qardaşlarınızı öldürməkdən çəkinin. Bu deyilənlər təkfirilərin onun döyüşçülərinin başını kəsdiyi zamana aid idi.)

İmperialistlər bölgədə yeritdikləri siyasətə həci Qasimi də ortaq etmək istəyirdilər, lakin onu inandırmağa, aldatmağa və təslim etməyə xərclədikləri bütün vasitələr, mesajlar və yalançı vədələr boşa çıxdı. O, ömrünün sonuna kimi “Böyük şeytan”a qarşı mübarizəsini davam etdirdi və heç vaxt təslim olmadı.

Müqavimət cəbhəsinin dahi komandiri

O, istismarçılarla mübarizənin ön cəbhəsində yer alaraq, döyüşlərdəki əməliyyatların müxtəlif mərhələlərinə rəhbərlik etməklə yanaşı, son dərəcə şücaət və cəsurluq nümayiş etdirərək, düşmənin işini bitirirdi. Döyüş meydanının qızğın nöqtələrində düşmənlə üz-üzə gəlməkdən əsla qorxmazdı. O, həzrət Əlinin (ə) bu cümləsinə bütün vücudu ilə inanırdı. İmam (ə) buyurmuşdur ki: “Əgər dağlar silkələnsə belə, möhkəm dayan, dişlərini sıx və başını Allaha tapşır. Ayaqlarını yerə sapla, baxışını isə düşmən ordusunun sonuna dik. Gözlərini yum ki, düşmənin sayı və silah-

sursatı səni qorxutmasın. Bunu da bil ki, zəfər və qələbə yalnız uca Allah tərəfindən göndərilir.” Şəhid Süleymani də məhz belə bir adam idi. O, döyüş meydanının tam ortasında yer alaraq, şücaətlə vuruşurdu. Bu hal islam dünyası döyüşçülərinin gücü və qələbəyə meylinin ikiqat artmasına bais olurdu. Onun komandirlik bacarığı və misli görünməmiş rəşadəti Amerika və İsrailin hegemonluğunun məğlub olmasına səbəb oldu.

Hacı Qasim Qərbi Asiyada müstəmləkəçilərin istismarı ilə mübarizə aparmaq üçün, müxtəlif ölkələrdən olan müsəlman gənclərindən təşkil olunmuş könüllü dəstələri formalaşdırdı.

Qarabağın işğalı dövründə oradakı müsəlmanları müdafiə etdi.

İraqın Ərbil, Fəllucə və Tikrit şəhərlərindəki sünni məzhəbindən olan müsəlmanların da müdafiəsini təmin etdi.

Müdafiə sahəsində ələ gətirdiyi dəyərli təcrübəsilə birgə ehtiyac duyulan bütün avadanlıq və təchizatı Fələstinin məzlum müsəlman xalqının ixtiyarına verdi. Belə ki, artıq onlar da əliboş deyildilər və məşhur daş müqabilində raket qarşıdurması, raket müqabilində raket qarşıdurmasına çevrildi.

Livandakı xalq qruplaşmalarını gücləndirməklə, sionist ordusunu Livandan geri çəkilməyə vadar edib, onları işğal olunmuş

Fələstinin içində, beton divarlar arxasında həbs etdi.

O, Fələstinin tezliklə azad olacağı ümidini xalqın, xüsusilə də Fələstinin qeyrətli cavanlarının ürəyinə sala bildi.

Fələstinin mücahid qruplaşmalarını keyfiyyət və kəmiyyət cəhətindən gücləndirməklə, habelə yüz minlərlə müsəlman döyüşçüsünü İsrailə qarşı mübarizə üçün hazırlamaqla, sionist rejiminin məhvinə aparan yola qədəm qoydu.

Müxtəlif ölkələrdə cihad qrupları təşkil edib, onların arasında bağlantı quraraq, müqavimət hərəkətinə yeni sima bəxş etdi. Belə ki, müqavimət hərəkəti müxtəlif partiyalar, dəstələr və qruplaşmalar toplumu halından çıxıb yönləndirilmiş müqavimət cəbhəsi və ümumi müqavimət ocağına çevrildi.

Onun zəhmətkeşliyi və əzmkarlığı dünyada dillər əzbəri idi, belə ki, deyilənlərə görə, hacı Qasim səhər Tehranda, gündüz Bağdadda, axşamüstü Dəməşqdə, axşam isə Beyrutda olardı.

Sərhədsiz keşikçi

Hacı Qasimin nəzərində bəşəriyyətin sakit olduğu dünya bölünməz idi və əslində heç bir sərhəd və bölgü xətti insanları bir-birindən ayıra bilməzdi.

Dünyanın hər hansı nöqtəsində məzlum peyda olardısı, hacı Qasim ona kömək etməyə hazır olardı.

Hacı Qasimin gözündə dini, məzhəbi, irqi və milli mənsubiyyətlər, heç vaxt insanların fərqlilik ya üstünlük faktoru olmamışdı.

Onun özü üçün təyin etdiyi bölgü nişanələri-Allah-Taala, insaniyyət və məhəbbət idi.

Bu üç amil harada olardısı olsun, hacı Qasim da o yeri öz vətəni və öz yurdu bilər və oranın camaatına kömək etməyə hazır olardı.

Hacı Qasimin məqsədi, islam sivilizasiyasının kölgəsində, ümumdünya sülhünün bərqərar olması üçün, lazımi şəraitin yaradılması idi. Bu, elə bir sivilizasiya olmalıdır ki, bütün bəşəriyyətə aid olsun və dini inanclardan asılı olmayaraq, bütün insanlar, müsəlmanlar, qeyri-müsəlmanlar, hətta dinsizlər belə, ondan pay apara bilsinlər.

Hacı Qasim sanki bir həkim kimi, dərman və müalicə vasitələrini çiyinə yükləyərək, ehtiyacı olan xəstələri tapıb müalicə etmək üçün bütün dünyanı gəzib dolaşardı.

O, yorulmaq bilməyən, usanmaz bir insan idi. Heç bir çətinlikdən qorxmaz, heç vaxt süstlük, zəiflik və durğunluğa düşər olmazdı.

Doğrudan da, çalışqan və zəhmətkeş idi. Öz rahatlığını düşünməzdi.

Bədəninə döyüş meydanlarından xatirə olaraq qalmış çoxsaylı yaralara baxmayaraq, yenə də cəbhəyə qayıtmaq üçün inadkarlıq edər və ən qısa zamanda mübarizə meydanına geri dönərdi.

Öz bərəkətli ömrünü döyüşdə və cihadda keçirən hər bir insanın, rahatlıq və asayiş dolu bir həyat istəməsi, heç də təəccüblü olmazdı, amma hacı Qasimin dinclik bilməyən ruhu rahatlıq və asayişdən bezar idi. O, ömrünün axırına qədər,

son nəfəsinədək bir mücahid kimi, çalışqanlıqla, bəşəriyyətin zülmün zəncirindən azad edilməsi yolunda irəliləmək istəyirdi.

Şəhidlik

O, dünyəvi yaşayışın əsl mahiyyətini dərindən tanımışdı, ən üst səthlərindən, ən aşağı qatına kimi. Dünyanın iç üzünü görə bilmişdi. O, yaxşı anlamışdı ki, dünya bütün cazibədarlığı, zər-zibalı, sevincləri və şirinliyi ilə öləri və keçicidir. O, dünyanın fani, axirətin isə əbədi olduğunu çox yaxşı dərk etmişdi. Dünyaya yuxarıdan aşağı baxırdı. Amma bu dərk heç vaxt onun ifrata vararaq, bir küncə çəkilib, zahidlər kimi yalnız ibadətə üz tutmasına bais olmadı. Əksinə o, eynilə Peyğəmbərin bu hədisinə əməl edirdi:

Allah yolunda cihadın ağır mərhələlərinin təhlükələri, onun üçün ibadət və zahidlik (İslam peyğəmbərinin təkid etdiyi növdən olan ibadət) qismində idi. Dünya və dünyanın faniliyi haqda nəzəri, onda elə bir davranış formalaşdırmışdı ki, sanki bu dünyanın adamı deyildi. Özünü həmişə bu dünyada ötəri qonaq kimi hiss edərdi, sanki gec ya tez axirət aləminə dönməli idi. O, dünyanı ötəri qeyri-reallıq, axirət aləmini isə əbədi həqiqət olaraq görürdü. Bu ayəyə bütün vücudu ilə inanırdı:

وللاخرة خير لك من الا ولى²

Axirət aləminin aşiqi idi və bu səbəbdən Allahın saleh və mübarək bəndəsinə çevrilmişdi.

O, varlıq dünyasının ən gözəl rəngi olan ilahi rəngə bürünmüşdü.

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً³

Bu, onun yaradılışın fəlsəfəsini və yaradıcının əzəmətini dəqiq anlayaraq, dünyəvi həyatdan

¹ İslamın rahibliyi cihaddır.

² Həqiqətən, sənin üçün axirət dünyadan üstündür r. (Zuha-4)

³ (Budur) ilahi rəng? Rəngdə Allahdan üstünü kimdir?! (Bəqərə-138)

çəkinib, axirətə diqqət göstərməsinin nəticəsi idi. O, istəklərini Allahın istəkləri istiqamətində açıqlayırdı.

Əzizimiz Qasim şəhadət aşiqi idi. O, döyüş yoldaşları ilə ayrılığın həsrətindən yanırdı və gecə ibadətlərinin həzin zümzümələrində Allahdan şəhadət diləyərdi. Sümüyünün iliyindən, dişlərinin dibinə qədər, vücudunun bütün zərrələri ilə şəhadət arzusunda idi. Şəhidlərlə söhbət edərdi. Onlara yalvarırdı ki, onu da öz olduqları yerə aparsınlar və mənəviyyat aləminin qapılarını üzünə açsınlar.

Onun heç vaxt dilindən düşməyən ən böyük arzulardan biri şəhadət, digəri isə zəmanəmizin ən zalım insanı tərəfindən şəhadətə yetişmək idi.

Özünə ağsaqqal və rəhbər bildiyi dahi imam Xomeynidən eşidib öyrənmişdi ki, şəhadət, şüurlu və cavidani həyatın bir növü olub, bu fani dünyadan köçməyin ən gözəl yoludur.

Hacı Qasim hər yerdə, hamıdan xahiş edərdi ki, onun şəhid olması üçün dua etsinlər. O, ömrü boyu özünü şəhidlərin əzəmətli karvanından geri qalmış birisi kimi hiss edər və özünü onlara çatdırmaq ümidilə çalışdı.

Beləliklə, onun, islamın ən böyük düşməni (ABŞ) tərəfindən şəhadətə yetirilməsi gerçəyə döndü. Amerika həmişə Qasim Süleymanini özünün ən böyük düşməni hesab edirdi. Burada

aydın olur ki, hacı Qasim bütün dünyada Amerikaya qarşı mübarizə aparan müsəlmanlar arasında ən mühüm şəxs idi. O, islamın və müsəlmanların həqiqi və bacarıqlı müdafiəçisi idi.

Qasim Süleymani terrorun qurbanı oldu, çünki, amerikalıların fikrincə o, aşağıdakı maddələr üzrə ittiham olunurdu:

- Zülmə məruz qalanların müdafiəçisi idi

- İstismarçıların və xüsusilə də ABŞ-ın düşməni idi

- Amerika və onun əlaltıları tərəfindən Suriya və İraq neftinin qarət olunmasının qarşısını almışdı

- İslam qruplaşmalarını və cərəyanlarını birləşdirən bir amil idi

- Fələstin, Yəmən, Livan, İraq, Əfqanıstan və Suriyanın məzlum xalqlarını müdafiə edirdi

- Günahsız camaatın qətliamının qarşısını alırdı

- Müsəlman gəncləri və bütün dünyada yaşayan azadlıq sevər insanlar üçün bir nümunə idi

- Amerikanın dünyadakı sabitliyi pozmaq üzrə planlarını alt-üst edirdi.

- Yaxın Şərqdə terrorizmi dəf etmişdi.

- Bölgədəki müsəlman xalqlarının oyanmasına səbəb olmuşdu

- Dünyanın bütün məhrumları və məzlumlarını, istər müsəlman, istər xristian, istərsə də yəhudi olsun, himayə edirdi.

Amerikanın hakim dairələri, sadaladığımız bu ittihamlar əsasında, onun qətlə yetirilməsi barədə qərar qəbul etdi. Beləliklə, onlar bu şər niyyətlərini 2020-ci ilin yanvar ayında, general Süleymani gecəyarısı Bağdad hava limanından xaric olarkən, həyata keçirdilər. Onun və silahdaşlarının yerləşdiyi maşına endirilmiş bir neçə raket zərbəsi bu pak və mübarək ömrə son qoydu.